

Pre- og Agtelsesopreisning skal være en Naadessag, og jeg kan ikke nægte, at de Ord, der i Begyndelsen af Betænkningen ere anførte imod at give denne Sag hen til Lovgivningsmagten, ere for mig ingenlunde fyldestgjørende. Man mener, at netop den, der ønsker Opreisning, vil sige den Offentlighed, der vil være forbunden med en Sags Behandling af Lovgivningsmagten, men jeg troer ikke, at dette har den store Betydning, som Mange tillægge det. I det Dørligt En saae Agtelsesopreisning, saa maa det, for at det kan have Noget at bethyde, paa en Naade offentliggøres, at han har faaet den, og om der da ikke i Detaillen fremkommer Meget, som kunde genere ham, saa vil dog det, at det igjen drages frem, at han har været straffet, eller ikke nydt den fulde Agtelse, give Anledning til saa megen Dømtale, at jeg troer han var bedre tjent med en fuldstændig udtømmende Behandling, der dog tilsidst førte til det Resultat, at den almindelige Mening var, at han fortjente Agtelsesopreisning. Den ærede Ordfører har paa Udvalgets Vegne deels i sine Udtalelser og deels ved Endringsforslag angivet, at man endnu mere vilde præcisere, at det, at faae Agtelsesopreisning, ikke var en Ret men en Naade. Og saa dette forekommer mig meget uheldigt, thi man kan vel tænke sig det Tilfælde, at en Mand, som Lovgivningsmagten og den almindelige Mening vilde give Agtelsesopreisning, dog ikke fik den som Naadesbeviisning, skjøndt han vilde faae den, naar Sagen var overgivet til Lovgivningsmagten, og han ved Indbringelse af et privat Lovforslag gennem et af Thingets Medlemmer kunde faae det diskutert, om der ikke i Virkeligheden tilkom ham denne Agtelsesopreisning. Jeg troer, at det er en Sag, der er af saa megen Betydning, at den ingenlunde bør stilles lige med en Naadesbeviisning. Det bør være en Ret som kan erholdes, og paa den anden Side bør det undergives en grundig Drøftelse, om den Paagældende virkelig, ikke alene efter den udøvende Magts Skøn, men efter den almindelige Mening, har gjort sig værdig til at faae den Agtelsesopreisning, hvorom der er Tale. Grunden, hvorfor jeg ikke har stillet noget Endringsforslag i denne Retning, er den, at,

da jeg fremsatte denne Tanke for den høitærede Minister, hittede han, at den tiltalte ham, og jeg er fuldkommen overbevist om, at han senere har stænket den Estertanke, men da han altsaa efter senere Overveelse ikke har kunnet gaae ind derpaa, og da ikke et eneste Medlem af Udvalget i Betænkningen har udtalt sig derfor, har jeg ikke villet stille Endringsforslag derom ved denne Forhandling, fordi jeg ikke holder af at stille Endringsforslag, som jeg ikke troer vilde gaae igjennem. Jeg har imidlertid ikke kunnet overvinde de Betænkneligheder, jeg endnu bestandig har ved at gjøre Agtelsesopreisning til en Naadessag, og jeg har derfor villet fremsføre dem igjen for Thinget, idet jeg, forsaavidt jeg maatte høre andre Medlemmer udtale sig i samme Retning, vil forsøge med Tilslutning af 14 andre Medlemmer til Sids Behandling at stille Endringsforslag i denne Henseende. Kun naar jeg faae en saadan Tilslutning vil jeg gjøre det, men jeg fastholder, at det efter min Mening er absolut urigtigt at gjøre denne Sag til en Naadessag.

Sætte: Jeg troer, at den ærede Ordfører havde fuldkommen Ret i de Bemærkninger, hvormed han begrundede Endringsforslaget om, at det skal hedde, at der kan meddeles Presopreisning, istedetfor som det hedder i det oprindelige Lovudkast, at den og den kan forvente sig Agtelsesopreisning meddeelt; han havde i mine Dine saa fuldstændig Ret deri, at det netop er denne Forandring, som har gjort at jeg har kunnet fritage mig for at stille Endringsforslag i den Retning, han antydede. — Der er eet Spørgsmaal, hvorom Forhandlingen idag væsentlig har dreiet sig, nemlig det, hvorvidt man skal hæve den Virkning, der hidtil har været knyttet til Frisindelse for videre Tiltale. Jeg vil indbefatte min Mening derom i de saa Ord, at, naar En er tiltalt for en Forbrydelse, kan der kun være Spørgsmaal enten om skyldig eller ikke skyldig. Der ligger ikke Noget derimellem, som kan berettige til at anvende nogensomhelst Straf; men Indskrænkning i Agtelsesrettigheden, hjemlet gennem en Dom, og paa denne Naade blandet ud i det almindelige Dødsdomme, er en Straf, der paalægges paa